

Nýggjársoðan hjá lögmanni 1977:

Tað er skeivt at fyrigykla fólki og vinnu okkara, at skjótt liggja gøturnar greiðar

Endaliga kvotu- og veiðumynstrið vil liggja greitt, tá vit vita, um vit fáa sáttmála við øll tey lond, har vit hava áhugamál, og tá greitt er, um útlit er fyri varandi samvinnu við hesi lond.

Góðu landsmenn.

Tær álvarsligu broytningar, sum fyrri ári síðani stóðu fyrri í vinnugrundarlági okkara føroyinga, tá vit vistu at fyrst í árinum fóru fiskimarkini út á 200 fjórðingar, eru nú framdar fyrri ein part, og vit hava liva undir nýggjum treytum eina tíð.

Tær leiðir okkum var fritt at fara á, kunnu nú bert roynast um tað ber til at tinga sær rætt til hetta í sáttmálum við aðrar um sínámillum fiskiskap ella í sáttmálum um loyvi til at troyta tað av annara, sum tey ikki nýta sjálvi.

Havi ofta nevnt, at treytir okkara í mong ár vóru tær, at vit ongantíð kundu liggja sjóvarfallið av okkum viðvíkjandi neyðugum strukturbroytingum í skipaflota okkara so hann hóskaði sum best til teir møguleikar, ið eru, og so hann best var førur fyri at skapa nýggjar møguleikar.

Vit koma tí ofta at vera fyrri tí, at iløgurnar eru

gjørðar fyrri tað stutta tíðarskeiðið ein ávisur møguleiki er, og at tíðin at avdraga iløguna tí gerst í styttra lagi.

Vit hava kortini megnað at framt neyðugar nýløgur og umleggingar og verður hetta eisini lagið nú aftaná nýskipaðu rættarvirkiskiftini á havinum.

Partar av okkara flota koma ivaleyst framyvir meira óvart at vera fyrri bakkostum orsakað av, at møguleikar knappiga ganga undan, annaðhvørt tí at aðrir sjálvir nýta teir, ella tí at afturgongd í fiskastovnunum ger, at fremmand veiða skal avmarkast.

Í ár vóru tað garnaskip okkara sum ikki sluppu í ta veiðu, tey hava ríkið í nökur ár undir Grønlandi, eitt annað ár er tað ein annar bólkur av skipum sum noyðast at fara undir umleggingar.

Stuðulslóggávan ov lítið líðilig

Samfelagið hevur eftir

førimuni veitt stuðul til slikar broytingar, og hevur tað munað, men fyrri samfelagið er avgerandi, hvussu metast kann um úrslitið hjá skipaflotanum sum heild, og hvussu føroysk vinna sum heild greiðir sínar skyldur.

Fjoltáttanin, sum verið hevur seinni árinum, og sum hevur borið í sær fleiri nýggjar vinnugreinar, mong nýggj skipaslag og ymsar nýggjar veiðuhættir til áður óroyndar veiður og leiðir, ger at samfelagið betri orkar at loysa trupulleikarnar hjá einstøkum tættum innan vinnulívið.

Ein vansin er kortini, at okkara stuðulslóggáva er ov lítið líðilig, og stuðul til í mongum føri verður veittur yvir ein kamb til allar partar av vinnuni, eisini har hann í løtuni ikki tykist vera fyrri neyðini. Studningsskipanir og veðhaldsskipanir hava lyndi at gerast generellar, tí myndugleikarnir ikki eru førir fyrri at gera neyðugar broytingar.

Suðringur, nýggjasti isfiskatrolain í føroyska fiskiflotanum. Í 1977 eru keypt ella bygd 28 fiskiskip og deksfiskifer fyrri útvið 140 milliónir krónur

Høvdu vit bygt inn í skipanir okkara tann smíðligleika, sum gjørdi at stuðul var veittur meðan trupulleikar vóru, men sum samstundis elvdi til, at vinnan lagaði seg eftir nýggjum treytum, soleiðis, at orkan veruliga kundi nýtast har, ið á stóð, fingur vit eisini í longdini ein betri og óðýrari rakstur av vinnu okkara.

Dømi um hesa ólíðilgheit er, at vit farnu tvey árinum, sum veruliga hava verið góð ár, framhaldandi hava latið oljustudning, eisini til tann partin av flotanum, sum hevur havt tey frægastu úrslitini, og sum nýtir mestu oljuna, meðan vit ikki hava megnað at stuðla nóg mikið til rakstur og rationalisering av línudriftini, sum skal uppihaldast, skulu ikki summar av teim kvotum, vit eiga, verða óveiddar.

Rætt er tað, sum fram verður ført, at tann parturin av flotanum sum gongur frægast, leggur mest eftir seg til sam-

felagið og harvið mennir orku tess, men harfyri vildi kortini verið skilgott at nýtt hesa orku eftir meira fjoltáttadum mynstri, meira differenti-erað, sum nú verður tikið til.

Vinnan viðgerast út frá heildarsjónarmiði

Ein av teim vansom, sum liggja í kjalarvørinum av umleggingini av fiskimarkunum er, at einstøku skipini eru meira bundin at ávisum leiðum og fiskaslagum og ikki longur eiga møguleika at velja millum ymsar fjarleiðir, millum fjar- og miðella nærleiðir alt eftir hvat gevur bestu úrtøkuna. Grundarlagið fyrri lönandi vinnu er tí nakað skert, men fyrri samfelagið er tað av týðningi, at allir møguleikar verða troyttir, og er tí neyðugt at eiga amboð til at tryggja hetta, og eitt teirra er ein líðilgari studningsslógðáva, har

vinnan verður viðgjørd út frá heildarsjónarmiði, og har teir ymsu veiðuhættirnar bera hvønn annan uppi.

Hetta er ikki í tráð við hugsanina um »fria« kapping, men tann dag, møguleikarnir fyrri fritt at gera iløgur innan allar vinnugreinar eru skerdir, er heldur ikki møguligt at kappast fritt.

Støðan er nú vörðin hon, at bert er pláss til ávíst tal av rækjuskipum, ávíst tal av saltfiska- og feskiskatogurum, ávíst tal av kraftblokkaskipum o.s.fr.

Tað hevur tí eisini í farna ári verið neyðugt at halda aftur við játtanum til nýggjar skipailøgur, meðan hugsað verður um og virkað verður fyrri at fáa tað endaliga kvotu- og veiðumynstrið til vega.

Hetta vil liggja greitt, tá vit vita, um vit fáa sáttmála við øll tey lond, har vit hava áhugamál, og tá greitt er, um útlit er fyri varandi samvinnu við hesi lond.

Garnaskipini Lækkaklettur, Hamraberg og Reysnatindur. Í ár vóru tað garnaskipini, sum ikki sluppu í ta veiðu, tey hava ríkið í nökur ár undir Grønlandi. Eitt annað ár er tað ein annar bólkur av skipum, sum noyðast at fara undir umleggingar